

Η Χαραυγή

Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2019
ΕΤΟΣ 85 ον Αριθμός έκδοσης 6

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τι μπορούμε να πιστέψουμε; 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Υπάκουη πίστη 20

Πίστη εν δράσει 23

Η Ταπεινή Πίστη 26

Η συγχώρεση βασισμένη στην
πίστη 29

The Dawn - Greek Edition

NOV / DEC 2019

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Τι μπορούμε να πιστέψουμε;

"Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου. Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια;"
- Κάτα Ιωάννη 18: 37,38

Ζούμε σε μια εποχή που σχεδόν απεριόριστες πληροφορίες είναι διαθέσιμες για εμάς στην παλάμη του χεριού μας. Για να το καταδείξουμε αυτό με πολύ μικρό τρόπο, ο συντάκτης αυτού του άρθρου έκανε πρόσφατα μια αναζήτηση λέξεων-κλειδιών της Google για τη λέξη "πληροφορίες". Σε λιγότερο από ένα δευτερόλεπτο, η αναζήτηση επέστρεψε 20,7 δισεκατομμύρια "χτυπήματα". Για να θέσουμε τον αριθμό σε προοπτική, αν ένα άτομο ξόδευε όχι περισσότερο από ένα λεπτό εξετάζοντας κάθε μία από αυτές τις προβολές (ή αποτελέσματα), θα χρειάζονταν περισσότερα από 39.000 χρόνια για να τις εξετάσει όλες, ή περίπου 500 ζωές κατά μέσον όρον.

Είναι ξεκάθαρο ότι κανένας από εμάς δεν μπορεί να «ζύσει την επιφάνεια» δεδομένου ότι σχετίζεται με την επεξεργασία του τεράστιου κόσμου των πληροφοριών που έχουμε στη διάθεσή μας, αλλά χρησιμοποιούμε πληροφορίες για να κάνουμε σχεδόν κάθε απόφαση στη ζωή. Είτε σχετίζεται με την υγεία, την εργασία, την οικογένεια, το σπίτι, τα οικονομικά, τις πολιτικές πεποιθήσεις, τα κοινωνικά ζητήματα ή τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, όλοι μας κάνουμε καθημερινές αποφάσεις βασισμένες σε διάφορα στοιχεία.

Το γεγονός ότι υπάρχουν τέτοιες ανεξάντλητες πληροφορίες που έχουμε στη διάθεσή μας μπορεί να εγείρει πολλές ερωτήσεις στο μυαλό μας. Ποιες είναι οι πηγές των πληροφοριών που χρησιμοποιούμε; Είναι αληθείς και αξιόπιστες; Είναι οι πηγές πληροφοριών μας κατάλληλα παρακινήμενες για να μας βοηθήσουν; Μήπως τέτοιες πηγές αυτο-λογοδοτούνται για τις πληροφορίες που διαδίδουν; Δεδομένου ότι πολλές πηγές των ίδιων πληροφοριών είναι συστηματικά σε σύγκρουση μεταξύ τους ως προς το τι δημοσιεύουν, θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε ότι πολλά από αυτά που βλέπουμε και ακούμε είναι στην πραγματικότητα “παραπληροφόρηση”. Στον σημερινό κόσμο, φαίνεται επίσης προφανές ότι το κίνητρο για τη δημοσίευση πληροφοριών είναι συχνά ιδιοτελή, και όταν διαπιστωθεί ότι οι πληροφορίες είναι λανθασμένες, λείπει σοβαρά η ανάληψη ευθυνών.

Παρόλο που τα προαναφερθέντα σχόλια απευθύνονται ιδιαίτερα στις σημερινές περιστάσεις, σε

παρελθόντες αιώνες παρεμφερείς συνθήκες προκαλούσαν σύγχυση στην ανθρωπότητα. Στις μέρες του Ποντίου Πιλάτου, πριν από σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, παρόλο που ο όγκος των πληροφοριών ήταν πολύ μικρός, τα ερωτήματα και οι αβεβαιότητες ήταν στο μυαλό πολλών που επιθυμούσαν να αναζητήσουν την αλήθεια. Για παράδειγμα, όταν ο Ιησούς προσήχθη ενώπιον του βήματος κρίσης του Πιλάτου, ο ίδιος ο Ρωμαίος κυβερνήτης αγωνίστηκε με αντικρουόμενες πληροφορίες. Από τη μία πλευρά, οι θρησκευτικοί ηγέτες των Εβραίων κατηγορήσαν τον Ιησού για κάθε είδους αμαρτία, τον χαρακτήρισαν ακόμη και ως βλάσφημο του Θεού (ή των θείων). Από την άλλη πλευρά, ο Πιλάτος είδε στον Ιησού έναν ταπεινό άνθρωπο ο οποίος απέδειξε μόνο τις δίκαιες και στοργικές ιδιότητες. Τι, και ποιον, έπρεπε να πιστέψουμε;

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΣ

Όπως υπενθυμίζει το αρχικό μας κείμενο, ο Πιλάτος ρώτησε τον Ιησού, «τι είναι αλήθεια;». Όσο δείχνει το αρχείο, ο Ιησούς δεν απάντησε άμεσα στην ερώτηση του Πιλάτου. Ωστόσο, το προηγούμενο βράδυ, όταν ο Ιησούς προσευχόταν τις ώρες λίγο πριν τη σύλληψή του, είπε στον Ουράνιο Πατέρα του για λογαριασμό των μαθητών του: "Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια". (Κάτα Ιωάννη 17:17) Ο «λόγος» της αλήθειας που αναφέρεται εδώ είναι αναμφισβήτητα η Παλαιά Διαθήκη, καθώς ήταν ο μόνος γραπτός Λόγος του Θεού που υπήρχε τότε. Σήμερα, η

Καινή Διαθήκη πρέπει να συμπεριληφθεί ως μέρος εκείνου του Λόγου στον οποίο πρέπει να βρεθεί η αλήθεια.

Η προσεκτική αναζήτηση όλων των υποσχέσεων της Παλαιάς Διαθήκης με σκοπό να ανακαλύψουμε σε αυτές ένα κεντρικό και συνεπές θέμα για το οποίο θα μπορούσαμε να μιλάμε σωστά ως "αλήθεια" θα ήταν ένα δύσκολο έργο. Μελετώντας μόνο την Παλαιά Διαθήκη, κανείς δεν μπορούσε να είναι σίγουρος ότι εκανε μια σωστή ανάλυση της κύριας σκέψης που περιέχουν οι σελίδες της. Όμως, εδώ, η Καινή Διαθήκη λειτουργεί ως καθοδηγητικό αστέρι στην αναζήτηση της αλήθειας. Στις Αποκ. 3:21 ο απόστολος Πέτρος αναφέρει ένα θέμα για το οποίο λέει «ο Θεός μίλησε μέσα από το στόμα όλων των αγίων προφητών του από τότε που άρχισε ο κόσμος».

Αυτή είναι μια σαφής ένδειξη ως προς το κύριο θέμα που ο Θεός προκάλεσε όλους τους προφήτες του για να το εκθέσουν. Γιατί ήταν ήταν τόσο σπουδαίο αυτό το μεγάλο θεματικό τραγούδι του Επουράνιου Πατέρα που προκάλεσε όλους τους προφήτες του για να γράψουν γι 'αυτό; Ο Πέτρος το περιγράφει ως "καιρούς αποκαταστάσεως όλων των πραγμάτων". Σαφής λοιπόν, είναι ο θεϊκός σκοπός, ο οποίος διατυπώθηκε σε όλη την Παλαιά Διαθήκη και επιβεβαιώθηκε τώρα στην Καινή Διαθήκη, ότι όλα τα πράγματα θα αποκατασταθούν.

Ποια είναι αυτά τα "όλα τα πράγματα" (τα πάντα) για τα οποία μίλησε ο Πέτρος και τότε και πώς πρέπει να αποκατασταθούν; Στο δέκατο ενάτο εδάφιο της ίδιας αφήγησης, ο Πέτρος χρησιμοποιεί τη λέξη "λοιπόν"

λέγοντας: "Μετανοείτε λοιπόν." Αυτό δείχνει ότι το μεγάλο μάθημα που εκθέτει, με αποκορύφωμα την αναφορά του στους χρόνους της αποκατάστασης στο εδάφιο 21, βασιζέται σε κάτι που συνέβηκε ή είχε ειπώθηκε προηγουμένως. Κοιτάζοντας πίσω στο κεφάλαιο, διαπιστώνουμε ότι ο απόστολος επικαλέστηκε τη θεϊκή δύναμη για να αποκαταστήσει έναν άνθρωπο που ήταν κουτσός από τη στιγμή της γέννησής του. Οι Ιουδαίοι που είδαν αυτό το μεγάλο θαύμα, αναρωτήθηκαν με ποια δύναμη έγινε τόσο μεγάλο θαύμα. - Πράξεις 3: 1-10

Στα εδάφια 12-18 ο Πέτρος εξήγησε το θέμα σε αυτούς, λέγοντας ότι ολοκληρώθηκε μέσω της πίστης στον Ιησού, τον Πρίγκιπα της ζωής, τον οποίον εσταύρωσαν. Ωστόσο, διευκρίνισε ότι ο θάνατος του Ιησού δεν ήταν μια «πλάνη» του θεϊκού σχεδίου, αλλά ότι ο Θεός προηγουμένως δήλωσε από το στόμα όλων των προφητών του ότι ο Χριστός θα υποφέρει. Ο λαός διέπραξε μια εθνική αμαρτία και θα χρειαζόταν να μετανοήσει για να είναι δικές τους οι ευλογίες που παρέσχε ο Θεός μέσω του Χριστού. Τότε ο απόστολος συνέχισε: "Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου". Εδάφ. 19

Η έννοια της ελληνικής λέξης που μεταφράζεται «αναψυχή», όπως στο παράδειγμα ενός ατόμου που ασθμαίνει. Ο Πέτρος μιλούσε προφανώς για την περίπτωση του ανθρώπου τον οποίο μόλις αποκατάστησε στην υγεία και χρησιμοποίησε αυτό το θαύμα ως μια απεικόνιση των

μελλοντικών ευλογιών που έχει παράσχει ο Θεός για όλη την ανθρωπότητα. Αυτή η υπόσχεση γίνεται ακόμα πιο όμορφη όταν συνειδητοποιούμε ότι η έκφραση "παρουσία του Κυρίου" στο ελληνικό κείμενο σημαίνει "το πρόσωπο του Ιεχωβά". Στην αρχαιότητα, η εμφάνιση του προσώπου του ενος στον άλλον ήταν ένα σημάδι εύνοιας, ενώ η απομάκρυνση ήταν ένα σημάδι της δυσαρέσκειας.

Η σκέψη αυτών των λέξεων είναι παρόμοια με αυτή που περιέχεται στην ευλογία που ο Θεός διέταξε να εκφράσει ο Μωυσής πάνω στο Ισραήλ, το οποίο αναφέρει: «24 Ο Κύριος να σε ευλογήση και να σε φυλάξη· 25 Ο Κύριος να επιλάμψη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήση· 26 Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώση ειρήνην.» (Αριθ. 6: 24-26) Μεταφορικά μιλώντας, ο Θεός έστρεψε μακριά το πρόσωπό του από την ανθρώπινη δημιουργία του όταν οι πρώτοι μας γονείς παραβίασαν τον θεϊκό νόμο. Εκδιώχθηκαν από το τέλει σπίτι τους στην Εδέμ και άρχισαν να υποφέρουν από τις συνέπειες της αμαρτίας, που τελικά κατέληξαν σε θάνατο.

Όμως, ο Πέτρος μας λέει ότι έρχεται καιρός όταν ο Δημιουργός θα γυρίσει και πάλι το πρόσωπό του προς τον λαό, επειδή το αντίλυτρον, μια αντίστοιχη τιμή για τον πρώτο τέλει άνθρωπο, τον Αδάμ, ο οποίος δεν υπάκουσε, δόθηκε από τον εθελοντικό θάνατο του τέλει ανθρώπου Ιησού. Ο Θεός θα ανασηκώσει το πρόσωπό του πάνω στην ανθρωπότητα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν εποχές αναζωογόνησης --καιροί αναζωπύρωσης-- όπως

απεικονίζεται από την θεραπεία του ανθρώπου που ήταν κουτσός εκ γενετής.

"ΘΑ ΣΤΕΙΛΕΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ"

Πώς, τότε και υπό ποιες συνθήκες θα έρθουν οι υποσχεμένοι καιροί ανανέωσης στον λαό; Ο Πέτρος απαντά σε αυτές τις ερωτήσεις εξηγώντας ότι ήταν ο σκοπός του Θεού να "στείλει τον Ιησού Χριστό". Πρόκειται προφανώς για αναφορά για τη Δεύτερη Παρουσία του Ιησού. Όταν ο Πέτρος μίλησε αυτά τα λόγια, η πρώτη έλευση του Κυρίου μας ήδη έλαβε χώρα. Ανεστήθη από τους νεκρούς και ανελήφη στον ουρανό. Έτσι, ο Πέτρος, μιλώντας για τον Ιησού στην δοξασμένη του ουράνια κατάσταση, συνεχίζει: "τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών". - Πράξεις 3:20,21

Σύμφωνα με τον λόγον του Πέτρου, έχουμε μερικά από τα πιο σημαντικά γεγονότα της θεϊκής αποκάλυψης που "εστιάστηκαν" σε εμάς, όχι με ανθρώπινα επιχειρήματα ή φιλοσοφία, αλλά με την εμπνευσμένη διδασκαλία ενός από τους αποστόλους του Ιησού. Επιπλέον, μας λέει ποιος ήταν ο λόγος που προκάλεσε ο Θεός όλους τους προφήτες του για να γράψουν, και που τοποθετεί την εκπλήρωση όσων στα οποία δόθηκε υπόσχεση σχετικά με αυτά, ως ακολουθώντας τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Πράγματι,

δηλώνει ότι για την εκπλήρωση αυτού του θείκου σκοπού, το σχέδιο του Θεού καλεί τον Χριστό να έρθει και πάλι.

Παρόλο που δεν μιλήσαμε στο πλαίσιο των λόγων του Πέτρου εδώ, ακριβώς πριν από την «αποκατάσταση όλων των πραγμάτων» είναι μια προπαρασκευαστική εργασία που περιλαμβάνει το «κούνημα» των σημερινών κακών θεσμών, με αποκορύφωμα την απομάκρυνσή τους σε μια μεγάλη «περίοδο προβλημάτων». (Αγγ. 2:6,7• Εβρ. 12:26-28• Δαν.. 12:1• Μαθθ. 24:21,22) 24: 21,22) Μετά από αυτό, και την ολοκλήρωση της εκκλησιαστικής τάξης, οι υποσχημένες ευλογίες θα "χυθούν" σε όλη την ανθρωπότητα.

Στα εδάφια που ακολουθούν τη δήλωση για την υπόσχεση «αποκατάστασης όλων των πραγμάτων», ο Πέτρος παραθέτει μερικά παραδείγματα για το τι πράγματι ανέφεραν οι προφήτες για το θέμα. Το πρώτο που αναφέρει είναι μια προφητεία από τον Μωυσή: “Διότι ο Μωϋσής είπε προς τους πατέρας Ότι Κύριος ο Θεός σας θέλει αναστήσει εις εσάς προφήτην εκ των αδελφών σας ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα όσα αν λαλήση προς εσάς.” (Πράξεις 3:22 · Δευτ.18: 15) Πράγματι, ο Μωυσής ήταν ένας μεγάλος προφήτης και ηγέτης του Ισραήλ υπό την αρχική τους Διαθήκη που δόθηκε στο Όρος Σινά. Κανένας, ωστόσο, δεν κέρδισε τη ζωή κάτω από αυτή τη διευθέτηση, επειδή το τέλει πρότυπο της δικαιοσύνης ήταν πέρα από το μέτρο των ικανοτήτων ενός ατελούς ανθρώπου.

Η αιώνια, ωστόσο, ζωή θα είναι διαθέσιμη για τους ανθρώπους, όταν ο προφήτης "σαν" τον Μωσή ανυψωθεί. Τουτέστιν, μια πλήρης επανόρθωση ή αποκατάσταση, σε τέλεια, αιώνια ανθρώπινη ζωή θα αποβούν σε όλους όσους υπακούν σε αυτόν τον προφήτη. Σίγουρα κανείς, απλά με την ανάγνωση της υπόσχεσης που έδωσε ο Μωσής, θα μπορούσε να φτάσει ποτέ στο συμπέρασμα ότι ισχύει και για τον Χριστό κατά τη δεύτερη παρουσία του. Μόνο διότι ο εμπνευσμένος Απόστολος Πέτρος μας λέει ότι έτσι θα εκπληρωθεί ότι μπορούμε να το εκτιμήσουμε ως ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του σχεδίου του Θεού για την αποκατάσταση και ευλογία της ανθρωπότητας στη προσεχή Μεσσιανική βασιλεία.

Μετά την αναφορά αυτής της προφητείας του Μωσής, ο Πέτρος πηγαίνει ακόμα πιο πίσω στο προφητικό αρχείο της Παλαιάς Διαθήκης, ακόμη και στην υπόσχεση που δόθηκε στον πιστό Αβραάμ: "Στον Σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλες οι συγγένειες της γης". (Πράξεις 3:25 · Γεν. 12: 1-3 · 22:18) Εκφράζουμε τη χαρά μας ότι ο Πέτρος μας δίνει αυτό το περαιτέρω παράδειγμα υποσχέσεων αποκατάστασης, γιατί μας διαβεβαιώνει ότι αυτές οι μελλοντικές ευλογίες της ζωής έχουν παρασχεθεί για τους Εθνικούς καθώς και για τους Εβραίους. Θα διατεθούν σε «όλες τις φυλές,» οικογένειες και τα έθνη της γης.

Υπάρχουν δύο βασικά μέρη αυτής της υπόσχεσης που έγιναν στον Αβραάμ. Μια είναι ότι όλες οι οικογένειες

της γης πρέπει να ευλογηθούν και η άλλη είναι ότι η ευλογία θα έρθει μέσω του Σπέρματος του Αβραάμ. Στις Γαλάτες 3:16, μια επεξηγηματική εξήγηση της Καινής Διαθήκης γίνεται σε αυτό το θέμα. Ο Παύλος αναγνωρίζει ειδικά τον Ιησού ως το "Σπέρμα" που υποσχέθηκε στον Αβραάμ ο Θεός μέσω του οποίου πρέπει να ευλογηθεί η ανθρωπότητα. Επιπλέον, στα εδάφια 27-29 του ίδιου κεφαλαίου, ο απόστολος εξηγεί ότι οι πιστοί μαθητές του Ιησού, με πίστη, γίνονται επίσης μέρος αυτού του Σπέρματος "και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση".

Η ευκαιρία για συμμετοχή με τον Ιησού στο μελλοντικό έργο της ευλογίας προσφέρθηκε για πρώτη φορά στους Εβραίους. (Πράξεις 3:26) Όταν, ωστόσο, ένας επαρκής αριθμός από αυτούς δεν δέχτηκαν την ευκαιρία, ο Θεός "επισκέφτηκε τους Εθνικούς, για να βγάλει από αυτούς έναν λαό για το όνομά του". (Πράξεις 15:14) Χρειάστηκαν σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, από την πρώτη έλευση του Ιησού μέχρι σήμερα, να επιλεγούν αναμέσον των Εβραίων και των Εθνών εκείνοι που θα συμμετάσχουν με τον Ιησού ως υποσχόμενο Σπέρμα στη μελλοντική ευλογία και αποκατάσταση του λαού στη ζωή στη γη. Αυτό το έργο της αποκατάστασης, όπως επισημαίνει η Αγία Γραφή, θα πραγματοποιηθεί κατά τα χίλια χρόνια της βασιλείας του Χριστού. - Αποκαλ. 20: 6• I Cor.15: 25,26

"Οι ιερείς και ο στρατηγός του ιερού και οι Σαδδουκαίοι, αγανακτούντες διότι edίδασκον τον λαόν και εκήρυττον διά του Ιησού την εκ νεκρών ανάστασιν." (Πράξεις 4: 1,2) Στην υπέροχη ομιλία του που

καταγράφηκε στο κεφάλαιο 3, ο Πέτρος δεν χρησιμοποίησε τη λέξη ανάσταση, αλλά ο λαός καταλάβαινε ξεκάθαρα ότι το μεγάλο μελλοντικό έργο της αποκατάστασης, το οποίο δήλωσε ότι ελέχθη από τον Θεόν μέσω του στόματος των αγίων προφητών του, σίγουρα συνεπαγόταν την ανάσταση των νεκρών. Είχαν δίκιο. Η λέξη «ανάσταση», που σημαίνει «το να σηκωθεί και πάλι κάποιος», είναι απλά ένας άλλος όρος που η Βίβλος χρησιμοποιεί για να μας παρουσιάσει την προοπτική των ένδοξων ευλογιών της υγείας, της χαράς και της ζωής που, σύντομα, θα προσφερθούν σε έναν κόσμο που υποφέρει και πεθαίνει.

ΜΕΣΩ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

Γιατί, λοιπόν, υπάρχουν τόσες πολλές αντιφατικές πληροφορίες και τόσες διαφορετικές απόψεις στον κόσμο όσον αφορά το παρόν και το μέλλον του ανθρώπου; Από πού παίρνουν την υποστήριξή τους; Μπορεί να είναι δυνατόν να βρούμε ένα κείμενο της Αγίας Γραφής, ή ακόμα και μερικά κείμενα, για να αποδείξουμε σχεδόν οποιαδήποτε θεωρία επιθυμούμε. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν οι Γραφές αφαιρούνται από τα συμφραζόμενά τους και έτσι διαστρεβλώνονται ως προς το νόημά τους. Ωστόσο, αυτή δεν είναι η μέθοδος με την οποία φτάνουμε στη μεγάλη αλήθεια σχετικά με τους καιρούς αποκατάστασης, γιατί εδώ είναι κάτι, εξηγεί ο Πέτρος, που ανήγγειλαν όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού.

Καθώς εξετάζουμε τα γραπτά των προφητών, διαπιστώνουμε ότι πράγματι στρέφονται προς μια εποχή αποκατάστασης, ο καθένας χρησιμοποιώντας μια διαφορετική γλώσσα και διαφορετικές εικόνες για να μας επιτρέψει να κατανοήσουμε πιο εύκολα το νόημά τους. Ο Ησαΐας ήταν ένας από τους άγιους προφήτες και σε πολλά μέρη στο θαυμάσιο βιβλίο του, αγγίζει το ένδοξο θέμα της αποκατάστασης, όχι με τη χρήση αυτού του λόγου, αλλά με την περιγραφή των ευλογιών που πρέπει να δοθούν στους ανθρώπους κατά τα χίλια χρόνια της γήινης βασιλείας του Χριστού. Παραθέτουμε τους παρακάτω λόγους από τη πέννα του.

«18 Και εν εκείνη τη ημέρα οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τους λόγους του βιβλίου, και οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ της ομίχλης. 19 Και οι πραείς θέλουσιν επαυξήσει την χαράν αυτών εν Κυρίω, και οι πτωχοί των ανθρώπων θέλουσιν ευφρανθή διά τον Άγιον του Ισραήλ. 20 Διότι ο τρομερός εξέλιπε και ο χλευαστής εξωλοθρεύθη και πάντες οι παραφυλάττοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν· 21 οίτινες κάμνουσι τον άνθρωπον πταίστην διά ένα λόγον, και στήνουσι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη πύλη, και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. 22 Όθεν ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περί του οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. 23 Αλλ' όταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μου, εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μου και θέλουσιν αγιάσει τον Άγιον του

Ιακώβ και θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. 24 Οι δε πλανώμενοι κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεί εις σύνεσιν, και οι γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.» - Ισα. 29: 18-24

Αρκετά σημαντικά και ενθαρρυντικά γεγονότα επισημαίνονται στην προηγούμενη υπόσχεση. Τα τυφλά μάτια και τα κωφά αυτιά πρόκειται να θεραπευτούν. (Ισ.35: 5) Αυτό αναμφίβολα αναφέρεται τόσο στην ψυχική όσο και στην φυσική τύφλωση και την κώφωση. Το "τρομερός" φτάνει στο μηδέν, μια πιθανή αναφορά στη δεσμευτική και τελική καταστροφή του Σατανά. (Αποκ. 20: 1-3) Οι πράοι θα αυξήσουν επίσης τη χαρά τους στον Κύριο και οι φτωχοί ανάμεσα τους ανθρώπους θα χαρούν στον Άγιο του Ισραήλ. Σίγουρα, αυτό υποδηλώνει έναν θαυμάσια αλλαγμένο κόσμο από το παρόν, όταν οι πράοι και οι φτωχοί είναι τόσο συχνά καταπατημένοι και καταπιεσμένοι.

Ο Ιακώβ θα είναι εκεί, λέει ο προφήτης και θα δει τα παιδιά του. Αυτό δίνει την υπόσχεση ότι εφαρμόζεται χρονολογικά στην εποχή της ανάστασης από τους νεκρούς. Θα δοθεί τότε στους ανθρώπους που προηγουμένως «έσφαλαν στο πνεύμα», κατανόηση. Αυτή είναι μια άλλη διαβεβαίωση ότι οι τυφλωτικές και παραπλανητικές επιρροές του Σατανά θα αφαιρεθούν στη συνέχεια. Τότε δεν θα είναι απαραίτητο κανείς να ρωτήσει: "Τι είναι αλήθεια; "«Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου.» - Ισα.11: 9

Στον Ησαΐα 35: 6,8,10, μας γνωρίζουν άλλα χαρακτηριστικά των περιόδων αποκατάστασης. Εδώ ο προφήτης μας λέει ότι ο κουτσός θα πηδάει σαν το ελάφι. Ο Ησαΐας λέει επίσης ότι θα υπάρχει εκεί ένας «αυτοκινητόδρομος» και ότι θα ονομάζεται «Ο δρόμος της αγιότητας». Από την εποχή της πτώσης του Αδάμ στην αμαρτία και το θάνατο, η ανθρωπότητα ταξιδεύει πάνω σε αυτό που ο Ιησούς περιέγραψε συμβολικά ως έναν ευρύ δρόμο που οδηγεί σε καταστροφή και θάνατο. (Κάτα Ματθ. 7:13) Ο υποσχεμένος αυτοκινητόδρομος είναι ο δρόμος επιστροφής από τον θάνατο. Θα είναι πάνω από αυτή την «εθνική οδό» γράφει ο Ησαΐας, ότι «οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών».

Ο Παύλος εξηγεί ότι ο Ιησούς "έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς". (Α' Τιμ. 2: 5,6) Όλοι λοιπόν περιλαμβάνονται στη δήλωση "οι λυτρωμένοι του Κυρίου" και όταν επιστρέψουν από το θάνατο η μεγάλη αλήθεια σχετικά με το εξιλαστικό αίμα του Χριστού θα μαρτυρηθεί ή θα γίνει γνωστό, σε αυτούς. Όλοι όσοι αποδέχονται αυτή τη διάταξη της θείας χάριτος και που έρχονται σε αρμονία καρδιάς με τους δίκαιους νόμους και αρχές που θα διδαχθούν σε όλους τους ανθρώπους εκείνη την εποχή, θα συνεχίσουν να ζουν αιώνια.

Βρίσκουμε την ακόλουθη επιπλέον μαρτυρία του Ησαΐα σχετικά με αυτόν τον ένδοξο καιρό: «Ο Κύριος

εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί την σωτηρίαν του Θεού ημών.» "Και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και φάγει τον καρπόν αυτών." «Και πριν αυτοί κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι· και ενώ αυτοί λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει...» - Ισα.52:10• 65: 21,24

"ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ"

Ο Ιερεμίας ήταν ένας άλλος από τους άγιους προφήτες του Θεού που πρόβλεψαν τους χρόνους της αποκατάστασης. Παροχή άνεση σε μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους στο θάνατο, έγραψε: "15 Ούτω λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής, δεν ήθελε να παρηγορηθή διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουν. 16 Ούτω λέγει Κύριος· Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου από δακρύων· διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή, λέγει Κύριος· και θέλουσιν επιστρέψει εκ της γης του εχθρού. 17 Και είναι ελπίς εις τα έσχατά σου, λέγει Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εις τα όρια αυτών." - Ιερε.31: 15-17

Ο Παύλος αναγνωρίζει το θάνατο ως έναν μεγάλο εχθρό που πρόκειται να καταστραφεί κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού. (Α' Κορ. 15: 25,26) Η «γη του εχθρού» είναι επομένως η κατάσταση του θανάτου και η υπόσχεση ότι τα παιδιά θα έρθουν ξανά από αυτή τη γη σημαίνει ασφαλώς ότι θα αναστηθούν από τους νεκρούς.

Επιστρέφοντας στα σύνορά τους απλά σημαίνει ότι θα αποκατασταθούν στη ζωή στη γη. Τι ένδοξη προοπτική προσφέρεται από τη μαρτυρία του Ιερεμιά!

ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ

Οι υποσχέσεις του Θεού που αφορούν την αποκατάσταση δεν περιορίζονται στον εβραϊκό λαό. Αυτό υποδεικνύει σαφώς ο προφήτης Ιεζεκιήλ. Έγραψε για την αποκατάσταση των Σοδωτών και των άλλων πονηρών του παρελθόντος, λέγοντας: «Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψωσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν.» - Ιζεκ.16:55

Η πρώτην κατάστασιν των Σοδωτών ήταν εδώ στη γη ως ανθρώπινα όντα. Αυτό ήταν αλήθεια και για τους Ισραηλίτες. Η προφητεία του Ιεζεκιήλ αποκαλύπτει ότι όλοι πρέπει να επιστρέψουν. Έτσι, και πάλι, είναι η ελπίδα όλης της αποκατάστασης ή της επανόρθωσης, που επισημάνθηκε σαφώς στην προσοχή μας.

Είναι προφανές ότι ο Ιησούς γνώριζε καλά αυτή την προφητεία και καταλάβαινε τι σήμαινε μιλώντας για τη μελλοντική Ημέρα της Κρίσεως, είπε ότι τότε θα είναι «πιο ανεκτό» για τα Σόδομα και τα Γόμορρα από ό, τι για εκείνους τους Εβραίους που στην εποχή του απέρριψαν το μήνυμά του. (Κάτα Ματθ. 10:15). Αυτό σίγουρα μας βεβαιώνει ότι οι αδαώς κακοί άνθρωποι του παρελθόντος

πρέπει να ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου και να τους δοθεί η ευκαιρία να αποδεχθούν τον Χριστό και να ζήσουν. Οι Γραφές επισημαίνουν ότι η ημέρα κρίσης είναι στην πραγματικότητα ημέρα δοκιμασίας, δοκιμασίας και ότι όσοι ακούνε και υπακούν τότε θα ζήσουν. - Κάτα Ιωάννη 5:25

Η ΥΠΕΣΧΕΜΕΝΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Σε μια από τις υποσχέσεις της Παλαιάς Διαθήκης για έναν ερχόμενο Λυτρωτή, ο Κύριος είπε: «Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά σου; η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου.» (Οσ. 13:14) Πόσο ευτυχής είμαστε για τη διαβεβαίωση του Επουράνιου Πατέρα ότι δεν θα "μετανοήσει" ούτε θα αλλάξει το μυαλό του σχετικά με το σκοπό του να ελευθερώσει τον λαό από το θάνατο και να καταστρέψει τον τάφο, την κατάσταση του θανάτου!

Ο προφήτης Αββακούμ έγραψε: «Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» (Αβ. 2:14) Μέσα από τον προφήτη Σοφονία ο Θεός δήλωσε: "Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν." (Σοφο. 3: 9) Ο Αγγαίος μαρτύρησε επίσης για λογαριασμό του Κυρίου, λέγοντας: "Η επιθυμία όλων των εθνών θα έρθει".(Αγγ. 2: 7) Ο Ζαχαρίας έγραψε: «Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ'

όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει εἶσθαι Κύριος εἰς και το ὄνομα αὐτοῦ εν.» - Ζαχ. 14: 9

Πόσο ευγνώμων είμαστε που το αρχείο των Γραφών έχει παράσχει συνεπείς, αρμονικές και αξιόπιστες πληροφορίες από τη Γένεση έως την Αποκάλυψη σχετικά με το μεγάλο σχέδιο του Θεού για την ανθρώπινη δημιουργία του. Μόνο με τις αποδείξεις της Βίβλου μπορούμε να βρούμε την πραγματική απάντηση στην ερώτηση: Τι είναι αλήθεια; Πράγματι, ο Λόγος του Θεού είναι η πηγή της κάθε αλήθειας και παρέχει στις σελίδες του τη βάση για μια λαμπρή μελλοντική ελπίδα που ὅλοι μπορούν πραγματικά να πιστέψουν!

Υπάκουη πίστη

Εδάφια κλειδιά: «Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού· διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω.» - Δευτερονόμιο 4: 2

Επιλεγμένα εδάφια: Δευτερονόμιο 4: 1-14

Στην απόλυτη σοφία του, ο Θεός αποφάσισε να παράσχει στον λαό του, το έθνος του Ισραήλ, τους διάφορους νόμους και τα διατάγματα με τα οποία πρέπει να ζουν. Οι λεπτομέρειες πολλών από αυτούς τους νόμους καταγράφονται στα κεφάλαια 20-24 του βιβλίου Έξοδος. Στια κεφάλαια 25-30, οι οδηγίες του Θεού δίνονται σχετικά με την ιερατεία του Ισραήλ και την κατασκευή της Σκηνής του Μαρτυρίου.

Η διάταξη της διευθέτησης αυτής της Διαθήκης τέθηκε σε ισχύ όταν ο Θεός είχε εκπληρώσει την υπόσχεσή του να ελευθερώσει τους Ισραηλίτες από την αιγυπτιακή δουλεία. (Εξ .3: 7,8• 14: 30,31) Τώρα που ήταν ελεύθεροι, χρειάστηκε να έχουν ένα σύνολο νόμων για να τους καθοδηγούν στην καθημερινή ζωή, καθώς και στη θρησκευτική τους υπηρεσία προς τον Θεό. Η

τήρηση τών νόμων του Θεού εκ μέρους του Ισραήλ άρχισε καθώς ταξίδευαν προς την την γην την υπεσχεμένην εις τον πρόγονόν τους Αβραάμ. Όταν ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή να οδηγήσει τους Ισραηλίτες, του είπε, «Θέλω σας αναβιβάσει εκ της ταλαιπωρίας των Αιγυπτίων εις την γην των Χανααίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι». - Εξ. 3:17

Υπενθυμίζουμε την αρχική δήλωση του Κυρίου στον Αβράμ σχετικά με μια ακόμη αόρατη γη της υπόσχεσης. "Ο δε Κύριος είπε προς τον Άβραμ, Έξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δείξει." (Γεν. 12: 1) Ο Αβράμ ακολούθησε τις οδηγίες του Θεού και λόγω της πιστότητάς του κάνοντας έτσι, ανταμείφθηκε με πολλά εδάφη και κοπάδια. (Γεν. 13: 1 4-17 · 24: 34,35) Το όνομά του, ο Άβραμ, που σημαίνει «ο εξυψομένος πατέρας», μετατράπηκε αργότερα από τον Θεό στον Αβραάμ, που σημαίνει «πατέρας ενός πλήθους». (Γεν. 17: 5) Την εποχή του Μωυσή οι Ισραηλίτες αποτελούσαν αυτό το "πλήθος" που προήλθε από τους οσφείς του Αβραάμ και τώρα ταξίδευαν στη γη υπεσχεμένη σε αυτόν και στους απογόνους του αρκετούς αιώνες πριν.

Επανερχόμενοι στο χρόνο της απελευθέρωσης του Ισραήλ από την αιγυπτιακή δουλεία, ο Θεός είπε στον Μωυσή ότι ήταν αυτός που θα χρησιμοποιηθεί για την απελευθέρωση του λαού. Είπε, "Έλα λοιπόν, και θα

σε στείλω στον Φαραώ.” (Εξ .3: 10) Αφού πέρασε σαράντα χρόνια στην γη της Μαδιάμ ποιμαίνοντας τα κοπάδια του πατέρα του, ο Μωσής έγινε πολύ ταπεινός. Έμαθε πραότητα και δυσπιστία για τη δική του ικανότητα. Όμως, αυτή η στάση ήταν ακριβώς αυτό που χρειαζόταν για να είναι ένα όργανο για την επίτευξη των σκοπών του Θεού.

Όπως ο Μωσής, πρέπει να μάθουμε ότι οι σκοποί του Θεού σε εμάς δεν είναι σύμφωνα με τα έργα, τη δύναμη ή την ικανότητά μας, αλλά του Θεού. Όλοι όσοι θα χρησιμοποιηθούν στην υπηρεσία του πρέπει να μάθουν το μάθημα που περιέχεται σε αυτά τα λόγια του Δασκάλου: «Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα». (Κάτα Ιωάννη 15: 5) Ο καθένας από εμάς θα πρέπει προσεκτικά να προσέχει την οδηγία της θείας πρόνοιας, όπως έμαθε να κάνει ο Μωσής, συνειδητοποιώντας ότι μόνο όταν είμαστε συνάδελφοι μαζί με τον Θεό μπορούμε να επιτύχουμε το οτιδήποτε. - Α΄ Κορ.3: 9

Το εδάφιο κλειδί μας επισημαίνει ότι σε συνεργασία με τον Θεό, πρέπει να ακολουθήσουμε μόνο τις εντολές του και να μην επιδιώξουμε να κάνουμε το δικό μας θέλημα. Έχει καταγραφεί ότι όταν ο Θεός παρουσίασε το νόμο του στον Ισραήλ, ο Μωσής "πήρε το βιβλίο της Διαθήκης και το διάβασε στο ακροατήριο του λαού, και είπαν: Όλα όσα είπε ο Κύριος θα τα κάνουμε και θα είμαστε υπάκουοι". (Εξ.24: 7) Και εμείς πρέπει να ζήσουμε με πίστη και εμπιστοσύνη στο Θεό

και να καταλάβουμε ότι η υπακοή στις εντολές του είναι ζωτικής σημασίας καθώς προσπαθούμε να είμαστε αγιασμένοι στη σκέψη, τον λόγο και στην πράξη. - Α' Σαμ. 15:22

Μάθημα Δύο

Πίστη εν δράσει

Εδάφιο κλειδί: «Το πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον του ελαίου ηλαττώθη, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του Ηλία.» - Α' Βασιλέων 17:16

Επιλεγμένα εδάφια: Α' Βασιλέων 17: 8-16

Τα γεγονότα που έχουν καταγραφεί στο κεφάλαιο 17 του Α' Βασιλέων αφορούν τη διακονία του προφήτη Ηλία. Τον επέλεξε ο Θεός για να ενημερώσει τον Αχαάβ, βασιλιά του Ισραήλ, ότι δεν θα υπάρξει βροχή ή δροσιά στη γη εδώ και αρκετά χρόνια. (εδάφ. 1) Αυτό οφειλόταν στην κακή βασιλεία του Αχαάβ επι των δέκα φυλών του Ισραήλ. (Α' Βασιλέων 16: 29-33) Οι κακές βασιλείες των βασιλέων του Ισραήλ, των οποίων ο Αχαάβ ήταν απόγονος, συνέχισαν μέχρι αυτόν τον καιρόν, και η επίσημη εκδοχή αναφέρει ότι «ο Αχαάβ έκανε περισσότερο για να προκαλέσει τον θυμό του

Κυρίου του Θεού του Ισραήλ από όλους τους βασιλιάδες του Ισραήλ που ήταν πριν από αυτόν».

Αφού ο Ηλίας προκήρυξε την ξηρασία για να επέλθει στη γη, του έδωσε ο Θεός εντολή να στραφεί προς τα ανατολικά και να «κρυφτεί κοντά στον ποταμό Cherith (Τσερίθ), που είναι πριν από τον Ιορδάνη». Ο Θεός είπε επίσης στον προφήτη ότι θα στέλνονται κοράκια εκεί για να τον ταΐζουν. Ο Ηλίας, που επιθυμούσε να είναι πιστός στο λόγο του Θεού, έπραξε όπως διέταξε ο Κύριος. (Α΄ Βασιλέων 17: 2-5) Ο Θεός εκτέλεσε την υπόσχεσή του να εξασφαλίσει την επιβίωση του Ηλία με τα τρόφιμα που έφεραν τα κοράκια και εξασφαλίζοντας ότι το ρέμα Cherith δεν θα στεγνώσει. - εδάφ. 6

Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα ο ποταμός ξεράθηκε. Τότε ο Κύριος είπε στον Ηλία να πάει στο Ζαρέφαθ και ότι είχε δώσει οδηγίες σε μια χήρα που έζησε εκεί για να τον συντηρήσει. (εδάφ. 7-9) Όταν έφτασε στον προορισμό του, ο Ηλίας ζήτησε από την γυναίκα να πει νερό και να φάει ψωμί. Αυτή ήταν μια σοβαρή δοκιμασία για την πίστη και τη γενναιοδωρία της χήρας και θα φαινόταν να είναι ένα τολμηρό αίτημα για τον Ηλία, αν ληφθεί ειδικά υπόψιν ότι η ξηρασία έφτασε και στην τοποθεσία της. - εδάφ. 10,11

Η αρχική απάντηση της χήρας έδειξε σαφώς την ανησυχία της. «Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις το πιθάριον και ολίγον έλαιον εις το ρωγίον· και ιδού, συνάγω δύο

ξυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό και να αποθάνωμεν.» (εδάφ. 12) Ζητήθηκε τώρα από την φτωχή χήρα να δώσει αυτό που θεωρούσε ότι θα ήταν το τελευταίο γεύμα αυτής και του γιου της.

Παρόλο που ήταν εθνική, η χήρα έδειχνε προφανώς σεβασμό προς τον Θεό, επειδή όταν ο Ηλίας της έδωσε την υπόσχεση του Κυρίου ότι θα είχε αρκετό φαγητό για το σπίτι της μέχρι να τελειώσει η ξηρασία, πίστεψε και ικανοποίησε το αίτημα του προφήτη για ψωμί. Η πίστη της ανταμείφθηκε. Η περιγραφή δηλώνει ότι "αυτή και αυτός και το σπίτι της έτρωγαν πολλές μέρες" μέχρι να τελειώσει η ξηρασία. (εδάφ.13-15) Όπως σημειώνεται στο εδάφιο-κλειδί μας, η μικρή ποσότητα τροφής που είχε δεν ήταν «εξαντλημένη», ούτε εξαντλήθηκε η ελαφριά ποσότητα λαδιού της. Όλα αυτά ήταν "σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου".

Το αίτημα του Ηλία για να προετοιμαστεί πρώτα το ψωμί για αυτόν, πριν η χήρα φτιάξει φαγητό για τον εαυτό της και το γιο της, δεν οφειλόταν στην απληστία ή στον εγωισμό από την πλευρά του. Ήταν, μάλλον, μέρος του μαθήματος της πίστης που ο Κύριος θέλησε να καταδείξει. Ακριβώς όπως δοκιμάστηκε η πίστη της χήρας, ο Κύριος δοκιμάζει ομοίως την πίστη μας. (Ιακώβ. 1: 2-4) Οι προμήθειες μας μπορεί κάποιες φορές να φαίνονται χαμηλές, αλλά ο Θεός το ξέρει αυτό και θα ξεπεράσει τόσο την πνευματική όσο και τη χρονική ευημερία μας, αν τον εμπιστευόμαστε. Ειδικά

σε πνευματικές γραμμές, ας δίνουμε πάντοτε ευχαριστία ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς παρέχει τον άρτο της ζωής και το λάδι του Αγίου Πνεύματος για να μας στηρίζει κάθε μέρα. - Κάτα Ιωάννη 6:35• Εφ.1: 12-14

Μάθημα Τρία

Η Ταπεινή Πίστη

Εδάφιο κλειδί: «Όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω προς σέ· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου.» - Κάτα Λουκάν 7: 7

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Λουκά 7: 1-10

Η σκηνή του μαθήματός μας ορίστηκε σύντομα μετά το κήρυγμα του Ιησού στο Όρος. “Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους αυτού εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις Καπερναούμ.” (Κάτα Λουκά 7: 1) Αφού απορρίφθηκε από τη Ναζαρέτ, όπου μεγάλωσε, ο Ιησούς έκανε την Καπερναούμ την «βάση του» κατά τη διάρκεια της διακονίας του στη Γαλιλαία. Ο Πέτρος και άλλοι από τους μαθητές του Ιησού, πολλοί από τους οποίους ήταν ψαράδες, έκαναν επίσης τα σπίτια τους σε αυτήν την περιοχή επειδή βρισκόταν σε βολική τοποθεσία στην ακτή της Γαλιλαίας.

Η περιγραφή στο κεφάλαιο 7 του Λουκά εξηγεί ότι ένας εκατόνταρχος, ο οποίος ήταν αρχηγός της

ρωμαϊκής φρουράς στην περιοχή αυτή, είχε έναν υπηρέτη που του ήταν πολύ αγαπητός. Αυτός ο υπηρέτης έγινε σοβαρά άρρωστος και ήταν κοντά στον θάνατο. Ο εκατόνταρχος ζήτησε από τους ηγέτες της πόλης, οι οποίοι ήταν Ιουδαίοι, να στείλουν για τον Ιησού για να θεραπεύσει τον δούλο του. (εδάφ. 2,3) Προφανώς άκουσε για τον Ιησού και τις ισχυρές του πράξεις θεραπείας και πιθανότατα γνώριζε τα θαύματα που εξετέλεσε ήδη ο Ιησούς στην περιοχή. - Κάτα Λουκά 4: 31-41• 5: 12-26• 6: 6-11

Το γεγονός ότι ο εκατόνταρχος δεν πήγε να συναντήσει προσωπικά τον Ιησού δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι υποδηλώνει έλλειψη σεβασμού. Αντιθέτως, το αντίθετο μοιάζει να συμβαίνει, αφού χωρίς αμφιβολία γνώριζε ότι ο Ιησούς ήταν Εβραίος και είχε συνειδητοποιήσει ότι οι Εβραίοι δεν έπρεπε να έχουν σχέσεις με τους Εθνικούς. (Δεύτ. (7:1-6• Κάτα Ματθ. 10: 5• Πράξεις 10:28) Ο εκατόνταρχος, ωστόσο, ήλπιζε πολύ ο Ιησούς να θεραπεύσει τον δούλο του. Από την περιγραφή είναι προφανές ότι αν και ο εκατόνταρχος ήταν ρωμαϊκός αξιωματικός του στρατού, ήταν άνθρωπος ταπεινού μυαλού, γεμάτος καλοσύνη με καλό όνομα, ακόμη και μεταξύ των Εβραίων.

Οι ηγέτες της πόλης αναζήτησαν τον Ιησού και, όταν τον βρήκαν, εξήγησαν ότι αν και ο εκατόνιος ήταν εθνικός, ήταν ευγενούς χαρακτήρος και άξιζε να θεραπεύσει τον υπηρέτη του ο Ιησούς. Επιπλέον, δήλωσε: "Αγαπά το έθνος μας, και μας έκτισε μια

συναγωγή." (Κάτα Λουκά 7: 4,5) Όταν άκουσε αυτές τις αναφορές, ο Ιησούς πήγε μαζί με τους ηγέτες της πόλεως και ταξίδεψε στο σπίτι του εκατόνταρχου. Καθώς πλησίαζαν το σπίτι του, ένας υπηρέτης ήρθε να προϋπαντήσει τον Ιησού με αυτό το μήνυμα από τον εκατόνταρχο: «Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου.» - εδάφ. 6

Το εδάφιο κλειδί μας υποδεικνύει ότι η πίστη του εκατόνταρχου ήταν τόσο ισχυρή ώστε το μόνο που ήταν απαραίτητο ήταν ο Ιησούς να «πει τον λόγο» και ο δούλος του θα θεραπευόταν. Ο Ιησούς εξέφρασε την έκπληξή του για τη μεγάλη πίστη του εκατόνταρχου, λέγοντας σε όλους εκείνους τους ανθρώπους εκεί: «Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν». Όταν εκείνοι που ήλθαν να συναντήσουν τον Κύριο επέστρεψαν στο σπίτι του εκατόνταρχου, βρήκαν ότι ο υπηρέτης του εθεραπεύθη! - εδάφ.9,10

Τα θαύματα του Κυρίου μας χρησίμευσαν ως παραδείγματα σε περιορισμένη κλίμακα που έδειχναν το μεγάλο εύρος των θαυμάτων που θα επιτευχθούν για την ανθρωπότητα κατά τη Μεσσιανική βασιλεία του. Τότε όλοι όσοι είναι άρρωστοι θα θεραπευτούν, οι νεκροί θα αναστηθούν και όλοι θα έχουν την ευκαιρία να αποκατασταθούν εις την τελειότητα. - Ισα.35: 5-10• Πράξεις 3: 20-25• 24:15

Επί του παρόντος, ως μαθητές του Διδασκάλου, αντί να απαιτούμε σημάδια και ορατές διαβεβαιώσεις,

ας αναπαυτούμε στην πίστη, όντως ικανοποιημένοι ότι αυτός που υπεραμύνθηκε τόσο πολύ για μας στο παρελθόν είναι εξίσου πιστός σήμερα για να εκπληρώσει όλες τις καλές του υποσχέσεις για εμάς. - Α' Κορ. 1: 9• 10:13

Μάθημα Τέσσερα

Η συγχώρεση βασισμένη στην πίστη

Εδάφιο κλειδί: «47 Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλαί, διότι ηγάπησε πολύ· εις όντινα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά...50 Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.» - Κάτα Λουκάν 7: 47,50

Επιλεγμένο εδάφιο: Λουκάν 7: 36-50

Τους λόγους των εδαφίων-κλειδών μας τους μίλησε ο Ιησούς αφού έδωσε τη παραβολή του δανειστή και των δύο οφειλετών. Έδωσε την παραβολή ενώ ήταν στο σπίτι ενός Φαρισαίου ονόματι Σίμων, ο οποίος είχε ακούσει το κήρυγμα του Ιησού και τον κάλεσε στο σπίτι του για ένα γεύμα. - Κάτα Λουκάν 7:36

Ενώ ο Ιησούς και ο Σίμων έτρωγαν, μια γυναίκα από την πόλη, που ήταν γνωστό ότι ήταν αμαρτωλή, ήρθε στο σπίτι, προφανώς γνωρίζουσα ότι ο Ιησούς ήταν εκεί. Έφερε μαζί της ένα μικρό δοχείο αλαβάστρου με ελαφριά αλοιφή. Η περιγραφή συνεχίζει, λέγοντας ότι «και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειφε με το μύρον». - εδάφ. 3 7,38

Όταν ο Φαρισαίος Σίμων είδε τι συνέβη, σκέφτηκε μέσα του ότι αν ο Ιησούς ήταν πραγματικά ένας προφήτης, θα γνώριζε ότι η γυναίκα ήταν αμαρτωλή και δεν έπρεπε να την αφήσει να τον αγγίζει. Ο Ιησούς αντιλήφθηκε τις σκέψεις του και είδε την ευκαιρία να δώσει ένα μάθημα. Και είπε στον Σίμωνα: "Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ." - εδάφ. 39,40

Ο Ιησούς μίλησε τότε αυτή την παραβολή στον Σίμωνα. "41 Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρεώσται δηνάρια πεντακόσια, ο δε άλλος πεντήκοντα. 42 Και επειδή δεν είχαν να αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον;" (εδάφ. 41,42) Ο Φαρισαίος απάντησε ότι υποτίθεται ότι εκείνος που είχε το μεγαλύτερο χρέος θα αγαπούσε περισσότερο τον πιστωτή. Ο Ιησούς επιβεβαίωσε ότι απάντησε σωστά. - εδάφ. 43

Το μάθημα, ωστόσο, που ο Ιησούς επιθυμούσε να μεταδώσει δεν ήταν ακόμη πλήρες. Ο ίδιος επεσήμανε στον Σιμόν ότι αν και ήταν φιλόξενος προσκαλώντας τον στο σπίτι του για ένα γεύμα, δεν έδωσε νερό για τα πόδια του ή λάδι για το κεφάλι του, ούτε έδειξε ιδιαίτερη αδελφική αγάπη προς αυτόν. Αλλά από την άλλη πλευρά, αυτή η γυναίκα έπλυνε τα πόδια του με τα δάκρυά της και τα άλειψε με αλοιφή. Σε μια στοργική πράξη ταπείνωσης, εφίλσε ακόμη και τα πόδια του. - εδάφ. 44-46

Ο Ιησούς συνέχισε να δείχνει πως η παραβολή περιγράφει τις σχετικές θέσεις του Σίμωνα και της γυναίκας. Με τα έργα της, ο Ιησούς είπε, "αγάπησε πολύ", ενώ ο Σίμων αγάπησε μόνο "λίγο". Ο Ιησούς επεσήμανε τα έργα της επειδή μόνο μέσω αυτών θα μπορούσε ο Σίμων να δει την απόδειξη της πίστης της. Στο εδάφιο-κλειδί μας ο Ιησούς δήλωσε ότι η μεγαλύτερη αγάπη της γυναίκας αναπτύχθηκε από την συνειδητοποίηση της αμαρτωλής κατάστασής της και από μια ειλικρινή επιθυμία να απαλλαγεί από αυτήν. Της είπε: «Συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι σου....Η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην». (εδάφ. 47-50) Στην πραγματικότητα, βέβαια, ήταν η πίστη της γυναίκας, όχι τα έργα της, που οδήγησαν στη συγχώρεση της . - Εφεσ.2: 8,9

Εκείνοι του λαού του Θεού που τον υπηρετούν πιστά θα βρεθούν γεμάτοι με μια πραγματική αγάπη για την «Κεφελήν» τους, τον Ιησού Χριστό, και όλα τα μέλη

του «σώματος». (Α' Κορ.12: 12-14• Εφ. 4: 15,16) Η βάση της αγάπης τους, όπως και στην περίπτωση της γυναίκας, θα βρεθεί σε μια μεγάλη εκτίμηση για δικές τους ατέλειες και για το έλεος και τη χάριν του Θεού προς αυτούς για τη συγχώρεση των αμαρτιών τους. Αυτές οι συνθήκες θα εκδηλωθούν σίγουρα, όπως και της γυναίκας, με ταπεινή υπηρεσία στα πόδια του Δασκάλου, "οσμὴν ευωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν". - Φιλ. 4:18

...